

4/2025

ŠKOLNÍ ČASOPÍSEK

čtení nejen na přestávku

Z 1. září

Nevím, jak ostatní, co sem chodíte už dlouho, ale já jsem nevěděl, jestli se těším do školy. Protože jsem šel do nové školy. Tu starou jsem nechal v Radotíně. Sice jsem se tu byl před koncem roku na jeden den podívat, nebo nejen podívat, ale normálně se zapojit do výuky, trochu se seznámit se spolužáky a také s učiteli, ale to bylo dávno a na chvíli. A já po dlouhém létě vlastně nevěděl, do čeho jdu.

První dny ve škole byly takové dost na houby. Nikdy jsem nevěděl, kam mám jít a co mám dělat, byl jsem z toho dost vystresovaný. Snažil jsem se pokaždé zachytit nějakého spolužáka a držet se ho, než mě dovedl do třídy. Ze začátku mi připadalo, že to bude o hodně těžší než v mé minulé škole, ale nějak to zatím s učením dávám. Doufám, že to takhle půjde i zbytek roku. Nejen toho kalendářního.

Samuel Pilmann, 7.D

Ze 6.D

Po prázdninách hurá do školy bod po bodu

1. Prvňáci se těšili, deváťáci zas tak ne.
2. Šestáci přešli na druhý stupeň.
3. Celá 6.D, včetně mě, přišla z malotřídky.
4. Je to změna. Ale brzo jsem si zvykla.
5. Tato škola je obrovská.
6. Každý si zvykne.
7. Začali jsme adaptákem.
8. Už si ho téměř nepamatuju.
9. Ale bylo tam fajn.
10. Spousta aktivit.
11. Občas jídlo.
12. Večerka, kterou jsme dodržovali.
13. Autobusy starší než moje babička.

14. Máme hezkou třídu, s výhledem na venkovní atletické hřiště.
15. Moc si tu třídu neužijeme, pořád se stěhujeme z místa na místo.
16. Máme dvě třídní učitelky.
17. Teď se k nám hledá nová asistentka.
18. Přihlásila jsem se do redakčního kroužku.
19. A dostala jsem za úkol napsat úvodník o tom, jak se mám v nové škole.
20. Je listopad.
21. Už není nová.
22. Už je moje.

Helena Habětínová, 6.D

7 VĚCÍ, KTERÉ POTŘEBUJETE VĚDĚT O ŠKOLNÍM PARLAMENTU 2025/26

1 Scházíme se nejen v jídelně

Schůze školního parlamentu dosud probíhaly pouze v jídelně, která nás ale omezovala ve výběru času. Z provozních důvodů jídelny totiž bylo možné plánovat schůzky pouze na první nebo druhou vyučovací hodinu. Od září jsme expandovali do sportovní haly a schůzky můžeme plánovat i na ty hodiny, kdy je volný taneční sál. Členové parlamentu tím pádem nebudou chybět víckrát na té samé hodině.

2 Pozor, třída, parlament!

Asi je to jasné, ale stejně je lepší si připomenout – školní parlament slouží jako prostředek k zapojení žáků do chodu školy a ke komunikaci s vedením a učiteli. Jeho členové zastupují spolužáky – a tady to začíná být napínavé. Zdá se, že ve třídách není úplně jednoduché pro zprávy z parlamentu získat pozornost a to ani v rámci třídnické hodiny. Aby bylo jasné, že je na programu parlamentní blok, mají všechny třídy aktuálně za úkol vymyslet si takzvaný parlamentní rituál, čili signál pro začátek bloku.

Může to být třeba speciální formace žáků (stojíme v kruhu), speciální umístění žáků (sedíme na lavicích), speciální zvuk (troubíme na lesní roh), speciální předmět (mluvící maskot) nebo něco zcela originálního. Záleží jen na vás!

3 Letos to zvládneme bez předsedy

Na jedné z porad padl nápad vyzkoušet si letošní parlament bez volby předsednictva. Místo toho tvoříme malé akční skupinky žáků, kteří přijdou s nápadem a postarají se i o jeho realizaci.

4 Často kladené otázky

Zvonění, jídlomaty, kam hlásit porouchané věci, plýtvání jídlem... Abychom se stále dokola nevraceli k těm samým tématům, sepsali jsme je a ve formě Často kladených otázek umístili na webovou stránku školy do sekce Školní parlament. A najdete tam i zápisy z jednotlivých schůzek.

DALŠÍ ZMĚNY A NOVINKY

5

Termíny školních parlamentů

Parlamentní schůzky letos záměrně plánujeme v těsném předstihu před třídnickými hodinami. Máme tak větší naději, že se informace z parlamentu dostanou mezi ostatní spolužáky pěkně začerstva.

6

Pořádek musí být

Abychom předešli ztracení a hledání zápisů a šablon z parlamentu, zavedli jsme nově speciální parlamentní třídní košíčky. Všechny papíry jsou tak pohromadě a v bezpečí.

7

Vizionáři a dotahovači

Od nápadu k realizaci je někdy pěkně daleko. Víme to. Proto budeme ke každému nápadu, který vzejde od žáků, přidělovat dospělého mentora. Ten má za úkol nenápadně pohlídat, aby nápad – "nezapad".

Kontejner není jen na odpadky - my v něm bydlíme!

Když jsme se na začátku školního roku dozvěděli, že budeme mít třídu v kontejneru, trochu jsme se báli. Bude tam zima? Budeme sedět na krabicích? A co když nás někdo omylem odveze?

Ale už po pár dnech jsme zjistili, že kontejnerová třída není žádná nouzovka. Je to náš nový, útulný a trochu dobrodružný domov. Kontejnerová třída je jako takový školní experiment - trochu jiná, trochu odvážná, ale rozhodně zajímavá. Má své výhody i nevýhody, ale hlavní je, že jsme tu spolu. Ať už se třese podlaha nebo nám fouká vítr do sešitů, pořád jsme 4.B - třída, která má svůj vlastní domeček na zahradě. A to je přece cool! Společně jsme si sedli a sepsali si, co je na našem kontejnerovém životě super:

- Máme to blízko do jídelny. Na obědě jsme jako první.
- Máme víc oken než běžné třídy. Můžeme pozorovat ptáky, mraky a občas i paní asistentku od sousedů ze 4.C, jak hledá klíče.
- Stačí pár kroků a jsme venku na hřišti - ideální na tělocvik i přestávky.
- Když je hezky, vezmeme sešity a hurá na zahradu. Učení pod stromy má úplně jinou atmosféru.
- Jsme samy. Nikdo nás neruší, nezvoní nám, můžeme si trochu protáhnout přestávku (ale vážně jen trochu!).
- Máme vlastní záchod a šatnu. Žádné fronty, žádné schody - všechno pěkně po ruce.
- Naše třída má měkký koberec a knihovnu s knihami, které lákají ke čtení. Při čtenářských dílnách se máme kde uvelebit a to se nám líbí.

Ale protože každá mince má dvě strany, našli jsme i pár nevýhod:

- Všichni na nás vidí. Když se učíme, jsme jako výloha - každý ví, co právě děláme.
- Máme jen jeden záchod. A když je obsazeno... no, znáte to.
- Musíme přecházet do hlavní budovy. Na angličtinu a informatiku si musíme vždycky udělat malý výlet.
- Nemůžeme běžet a skákat. Kontejner se pak klepe jako žele - a to není úplně bezpečné.

A co na to paní učitelka? I paní učitelka má na kontejnerovou třídu svůj názor. Po několika týdnech života „v krabičce“ sepsala své plusy a minusy:

Výhody pro učitelku:

- Ranní kardio odpadá. Žádné šplhání do třetího patra – třída je hned u vchodu.
- Klid na práci. Nikdo nechodí kolem, nikdo nekouká do dveří – ideální na soustředění.
- Přímý kontakt s přírodou. Stačí otevřít dveře a jsme venku. Učit se pod stromem? Proč ne!
- Rychlý přesun na oběd. Paní kuchařky nás už znají.

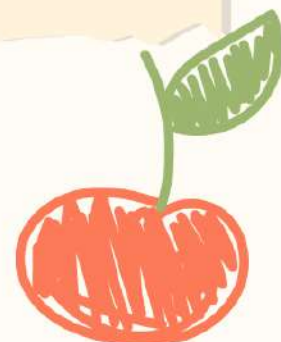
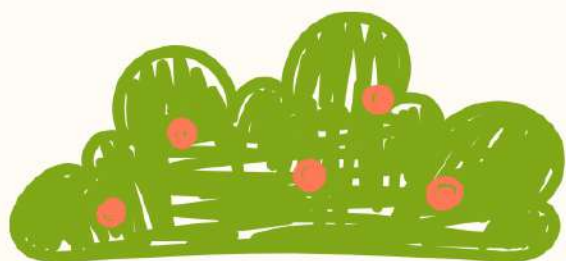
Nevýhody pro učitelku:

- Kontejner se klepe. Když děti skáčou, třese se i káva na stole.
- Přechody do hlavní budovy. Notebook, materiály, deštník, klíče, děti – pobrat všechno není úplně jednoduché!
- Technika občas stávkuje. Wi-Fi má nálady a interaktivní tabule si občas dělá, co chce. A pro každou kopii musím do sborovny na hlavní budovu, takže se dost naběhám.
- Všichni nás vidí. Když se učíme, máme často publikum.
- Zima. Ráno je v kontejneru chladněji, rychle se ale vytopí.

Zjistili jsme, že výhody rozhodně převažují a i přes pár drobných nevýhod jsme si na kontejnerovou třídu velmi rychle zvykli. Je to jiné, ale je to naše. A kdo ví – třeba jednou budeme vzpomínat, že jsme byli první kontejnerová třída naší školy. A že to byla jízda!

Kateřina Kratochvílová, třídní učitelka 4.B. + děti ze 4.B

Heuréka: škola, kde se učí jinak

Naše školní psycholožka Míša Kvasničková byla na návštěvě. Kousek od Kladna, v Libochovičkách, na základní školy Heuréka. Škola, kam chodí 90 dětí, sídlí ve zrekonstruovaném statku s velkou zahradou, barevnými učebnami a třeba i pecí, na které se dá ležet. Navíc v místě, kde není signál, takže odpadají starosti, co s mobily. Míša se vrátila plná dojmů a my jsme rádi, že se o ně podělila i s námi.

“Výuka začíná ranním kruhem v 9.00 a končí odpoledním kruhem, kde se probírá, kdo se dnes co nového dozvěděl? Po ranním klubu následuje dvouhodinová češtiny, angličtiny, matematiky nebo takzvaných velkých otázek. Místo tělocviku mají žáci hodinu pohybu. Místo výtvarky zase hodinu umění. Já jsem se v rámci své návštěvy stala součástí odpoledního bloku tvořivého psaní, kdy mě ostatní pomocí badatelských otázek vyzpovídali: kdo jsem a čím je můj život zajímavý.

Kromě první třídy se všechny děti, až do devítky, učí v takzvaném dvojročí, které sdružuje dohromady děti dvou ročníků. Líbilo se mi, že se starší děti staraly o ty mladší, byly jejich mentory. Práce dětí si ve formě portfolioů mohou rodiče prohlédnout v aplikaci SeeSaw.

Škola jezdí na různé badatelské expedice, konají se tematické a rodinné akce a celkově převládá tvůrčí a komunitní atmosféra. Já moc děkuji mojí kamarádce Ivaně Leblochové, paní učitelce 2. a 3. třídy, za možnost návštěvy. A co vy? Zaujímalo by vás být v takové škole?”

Michaela Kvasničková

Starořecké slovo
εὑρηκα (heuréka)
znamená
"našel jsem to".

Údajně jej zvolal řecký
vědec Archimedes, když
objevil princip vztlaku

Handwritten text in a cursive script, possibly a letter or a note.

KDO JE KDO

ročník třetí, kapitola první

A jsme zpátky! Tři příběhy, tři lidi, které potkáváte v naší škole a možná, nebo určitě nevíte, jak zajímavé mají životy. Čtete a tipujte KDO JE KDO! Správné odpovědi prozradíme v příštím vydání Časopísku.

Narodila jsem se v Berouně a většinu života strávila v jeho okolí. Vystudovala jsem integrovanou střední školu poštovní v Kolíně. Od svých patnácti let chodím doučovat děti, nejdříve jenom matematiku, později i jiné předměty. Dnes už je to třicet jedna let, co jsem s doučováním začala. Průměrně doučuji 50 dětí za školní rok. Tři roky jsem pracovala v organizaci Člověk v tísni jako podpora vzdělávání. Jsem hrdou majitelkou ceny Křesadlo, což je ocenění pro dobrovolníka roku. Dostala jsem tuto cenu díky pomoci klukovi, který to měl těžké už odmala. Začala jsem ho doučovat, našla mu střední školu. Později vystudoval medicínu v Anglii a stal se z něj úspěšný lékař. Prošla jsem léčbou rakoviny. Jsem máma tří dětí, dvou dospělých a jednoho školáčka, a jsem babička dvou vnuků. **KDO JSEM?**

Celý život bydlím v Řevnicích. Můj děda tady měl velké zahradnictví. Dětství jsem strávila částečně v hasičárně, kde pracovali oba rodiče. Vždy mě bavila matika a přírodní vědy. Posledních 13 let jsem pracovala pro jednu pražskou firmu jako manažer eshopu a koordinátor skladu pro různé země. Ted' si užívám být mezi lidmi. Mám dva bezva syny, z nichž jeden je žákem této školy. Jsem hodně přímá a nesnáším lži. Nejsem online na sociálních sítích, mnohem víc mě baví chodit do lesa. Miluji černé kafe a dělat radost ostatním. Ráda pracuji na zahradě a chodím lézt na lezeckou stěnu. Můj sen je mít na samotě u lesa malou farmu s ovocným sadem, kachlovými kamny a stodolou plnou domácích zvířat. Zatím mám jen kočku a chameleona. **KDO JSEM?**

Adéla Votavová, Majda Janderová

Narodila jsem se v Příbrami v roce 1985, tedy čtyři roky před sametovou revolucí. Dostala jsem jméno a příjmení po české automobilové závodnici, která mě doprovázela až do mé svatby. Jsem maminka pětiletého chlapečka. Dětství v devadesátých letech jsem prožila bez mobilů a sociálních sítí. Od třinácti let jsem se pohybovala ve světě modelingu. Vystudovala jsem textilní školu v Písku, obor krejčí. Po škole jsem díky modelingu navštívila například Izrael, Francii a Itálii. Od třetí třídy jsem se učila německy, angličtinu jsem se naučila ve 20 letech jako samouk. Vystřídala jsem mnoho zaměstnání. Každá zkušenost do života je dobrá. **KDO JSEM?**

Správné odpovědi z minulého vydání jsou:
Pavína Dudová a Michaela Kvasničková

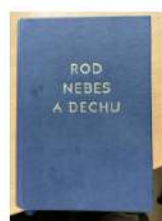
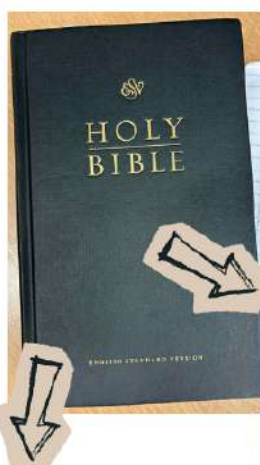
Mobil z ruky

Vypni už ten mobil konečně! Jak často doma slýcháte tento povel/prosbu/žádost/výhrůzku (doplň podle uvážení nebo podle zkušeností z vlastní rodiny). Pokud nežijete na Marsu nebo v 19. století, tak asi často. Víte, co je dobrá zpráva? Ve škole tuto výzvu neuslyšíte. A proč? Protože ve škole mobily na volnočasové aktivity nevyužíváme.

Přestávky, odpoledky, čas před vyučováním nebo třeba čekání ve frontě na jídlo využíváme jinak. Chytřeji než s chytrými technologiemi.

Řevnická čtenářská dílna - jak probíhá

1. Úvod – krátká motivační část. S kámoškou si řekneme, co kdo čte.
2. Tiché čtení – každá si samostatně čteme svou knihu (obvykle 5–10 minut).
3. Sdílení a reflexe – mluvíme o tom, co jsme četly nebo mlčíme, procesujeme přečtené.
4. Zápis nebo tvořivá aktivita - "Tohle si prostě musíš přečíst. Tak si napiš, jak se to jmenuje. Nebo já ti to pak půjčím."

Když je to napínavé,
není co řešit

Se zvoněním na přestávku
nalistuješ správnou stránku,
po chodbách se přesouváš,
oči pouze pro text máš.
Do správné třídy tě
bez ztráty slova
dovedla asi Harryho sova?

Mol Knihovný

Alespoň nějaká část Bible byla přeložena do více než 3 500 jazyků a první český překlad celé Bible vznikl už kolem roku 1360. Bible je nejprodávanejší kniha všech dob, ročně se prodá 100 milionů kopií.

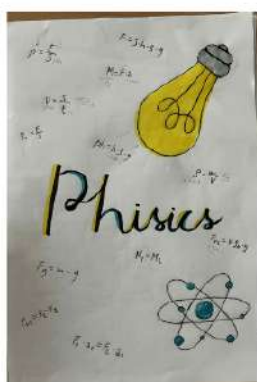
Překvapení? My jsme byli taky. Na romány, ságy, fantasy a komiksy jsme na školních lavicích už zvyklí, ale Bible svatá? To je novinka. Navíc vám prozradíme, že zatímco všechny výše uvedené knižní úlovky jsou od holek, Bibli četl kluk.

Holy moly,
čtení nebolí!

Mobil z ruky - jak kreslili

Výtvarná díla nevznikají pouze v hodinách tomu věnovaným či v zúžené pod dohledem zkušených pedagogů. Výtvarná díla vznikají i tam, kde byste je nečekali. Navíc jsou většinou takzvaným vedlejším produktem - zrodí se v procesu, jehož hlavním cílem nebyl tento produkt. Což bývá, typicky, vyučovací hodina. Takovými díly se naše škola hemží, stačí mít oči otevřené. Některá díla jsou inspirativní, jiná úsměvná, další rozpačitá. Některá vytvořili žáci v hodině, jiné učitelé na poradě. Pro jistotu nebudeme konkrétní...

Tyto dva 3D výtvořky nevznikly do sešitů, ale ze sešitů. Ten nalevo je na ruční pohon a v reálném čase ukazuje minuty, které zbývají do zvonění. Autor a časomíra v jednom se toho v daný den moc nenaučil.

Ten napravo byl multiplikován a najdete jej ležet v různých formacích ve třídách na katedrách. Podle tvůrkyně přináší štěstí. Zatím neověřeno, ale jedny prázdniny už přinesl.

Kreslení při poslechu může zlepšit soustředění a může také sloužit jako forma relaxace. Pomáhá zpracovat informace a zabraňuje tomu, aby se člověk nechal rozptylovat nebo se nudit.

Poznámka pod čarou: Najdou se ovšem i taková dílka, která balancují na hraně školního řádu. Díla, která přes hranu školního řádu propadla, nezveřejňujeme schválně, abychom publikováním nepodpořili jejich výskyt. Jen pro představu, jedná se o žákovské tvorby tohoto typu. Nebo to byl strakapoud???

MYSLI HLAVOU LUŠTI, ŘEŠ A TVOŘ!

Křížovka je vědomostně-kombinační hádanka, kde se výrazy vyplňují do obrazce tak, aby se navzájem křížily. K hlavním prvkům patří název křížovky, legenda (nápopědy), obrazec (mřížka) a tajenka.

Věděli jste, že první křížovka vznikla už v roce 1913? Vymyslel ji novinář Arthur Wynne a objevila se v amerických novinách New York World. Od té doby si křížovky získaly fanoušky po celém světě – a taky u nás!

Luštění křížovek totiž není jen zábava, ale i skvělý trénink pro mozek. Pomáhá procvičovat paměť, rozšiřuje slovní zásobu a učí trpělivosti. Křížovka tě často naučí i slova, která už možná nikdy nepoužiješ – třeba „lemur“ nebo „úhořovec“.

Navíc pomáhá zklidnit mysl a na chvíli vypnout od hluku a rychlosti obrazovek. Když luštíš, svět se na chvíli zpomalí – a ty se můžeš soustředit jen na tajenku.

Křížovky máme na skladě už od května. Vytvořili je pro vás žáci z loňské 5.B a to pod vedením paní učitelky Květy Soukupové a paní asistentky Pavlínky Dudové. Hezké a úspěšné luštění přejeme!

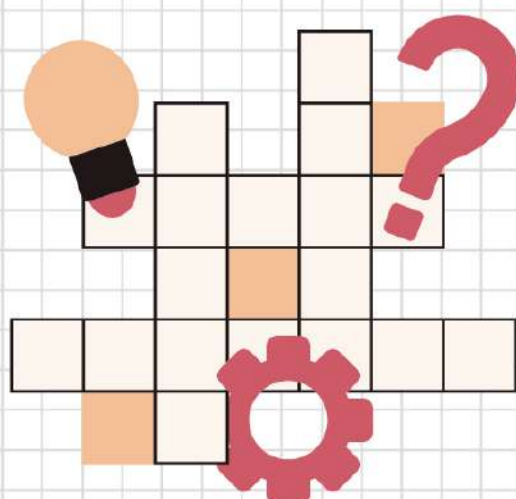
Chceš vytvořit svoji vlastní křížovku?

Tady máš krátký návod a pár tipů, jak na to:
1. Vyber si téma. 2. Vymysli slova a tajenku. 3. Slova napiš pod sebe a jedno z nich může tvořit tajenku – třeba po prvních písmenech. 4. Nakresli mřížku. 5. Dopln krátké a jasné nápovědy. 6. Zkontroluj, jestli všechna slova sedí.

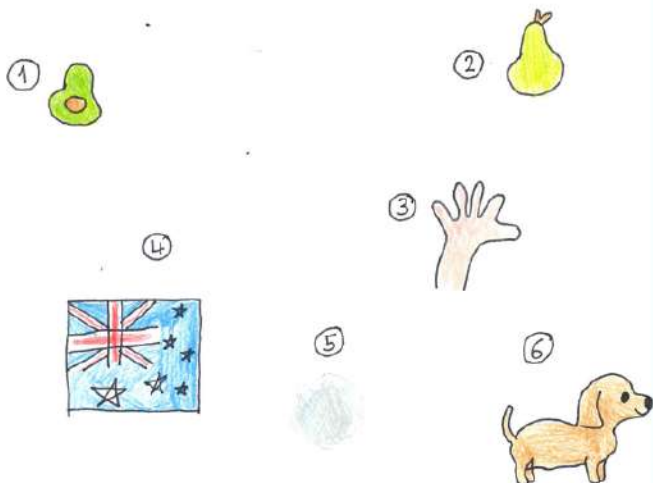
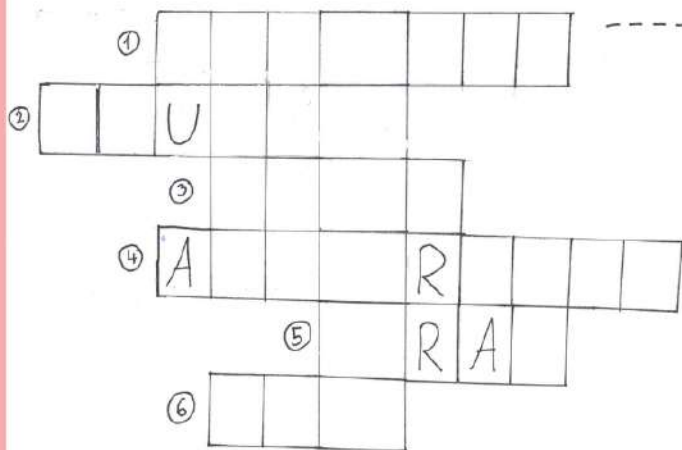
Tipy

- Nepoužívej příliš dlouhá nebo složitá slova.
- Ověř si pravopis (nejlépe ve slovníku).
- Zkus si křížovku vyluštit sám
- Hned zjistíš, co by chtělo vylepšit!

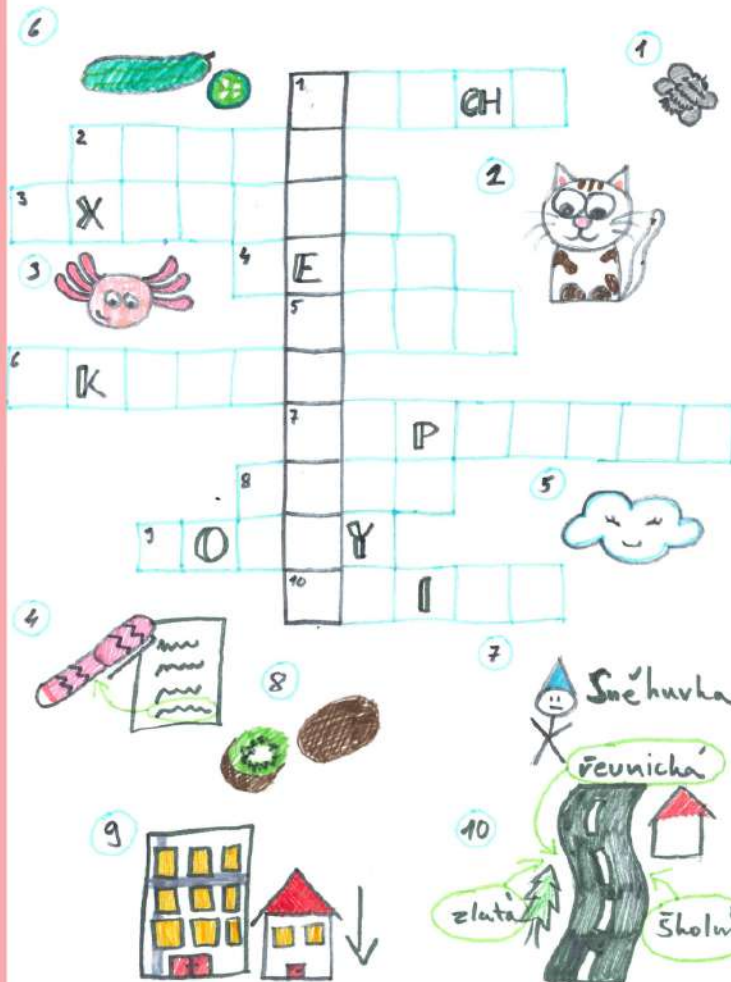
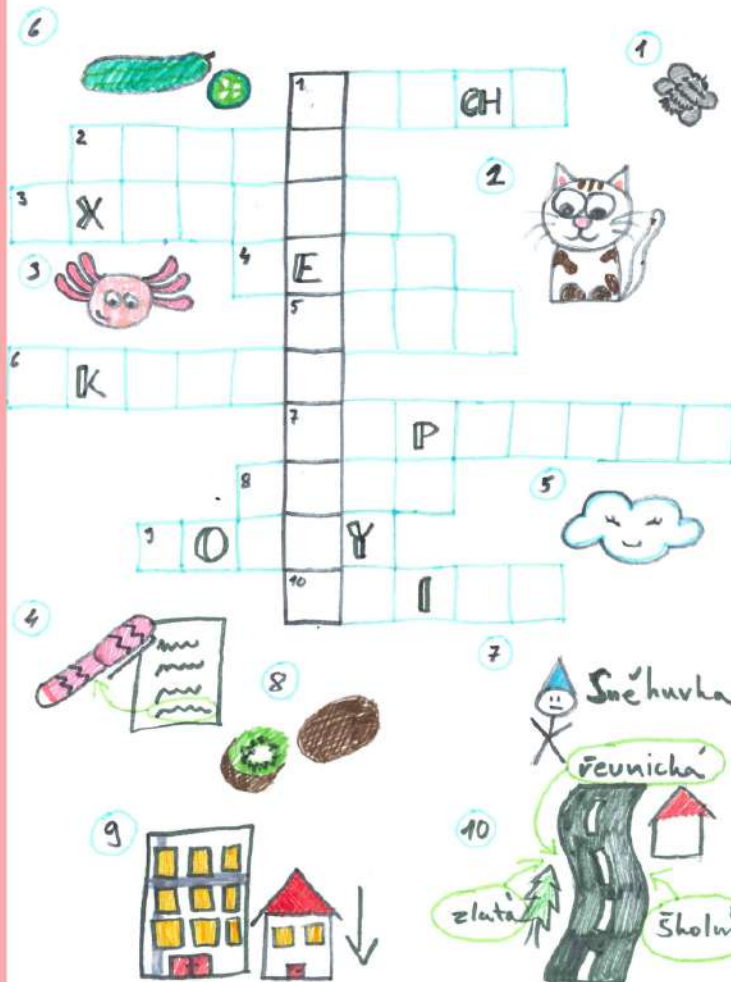

Pavla Rolníková, 9.B

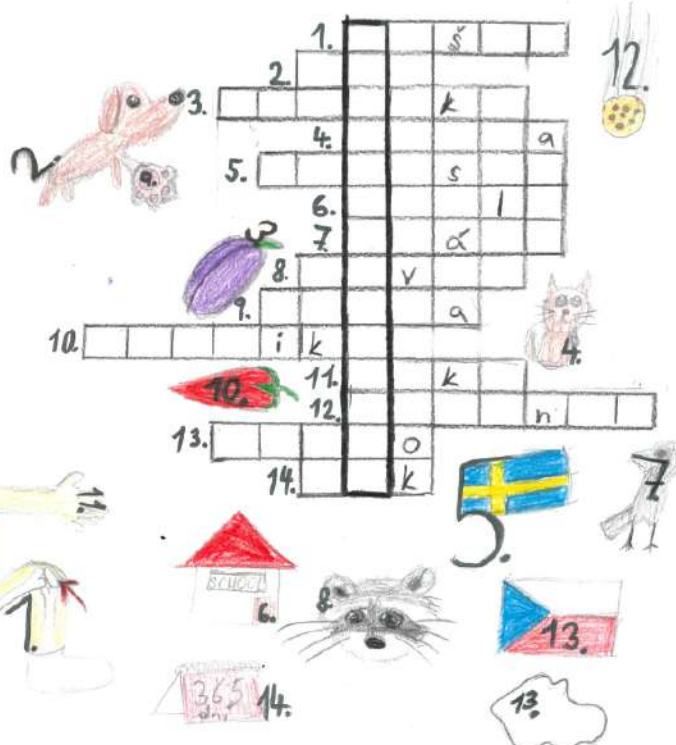
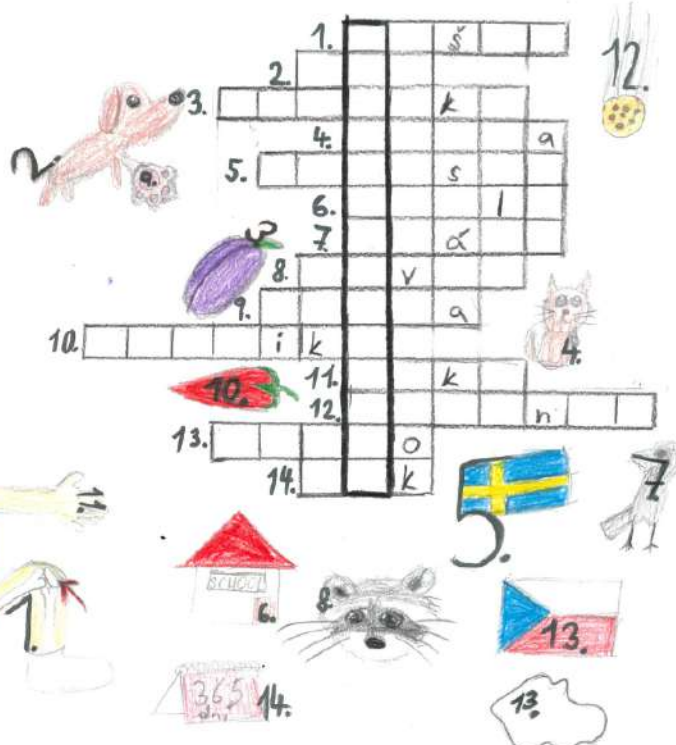
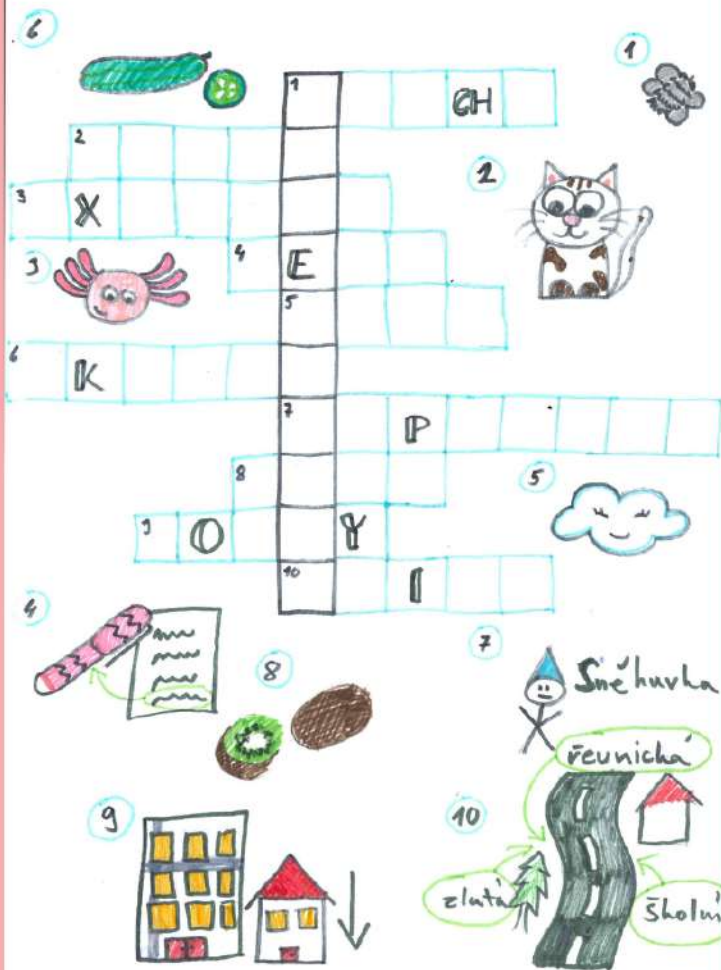
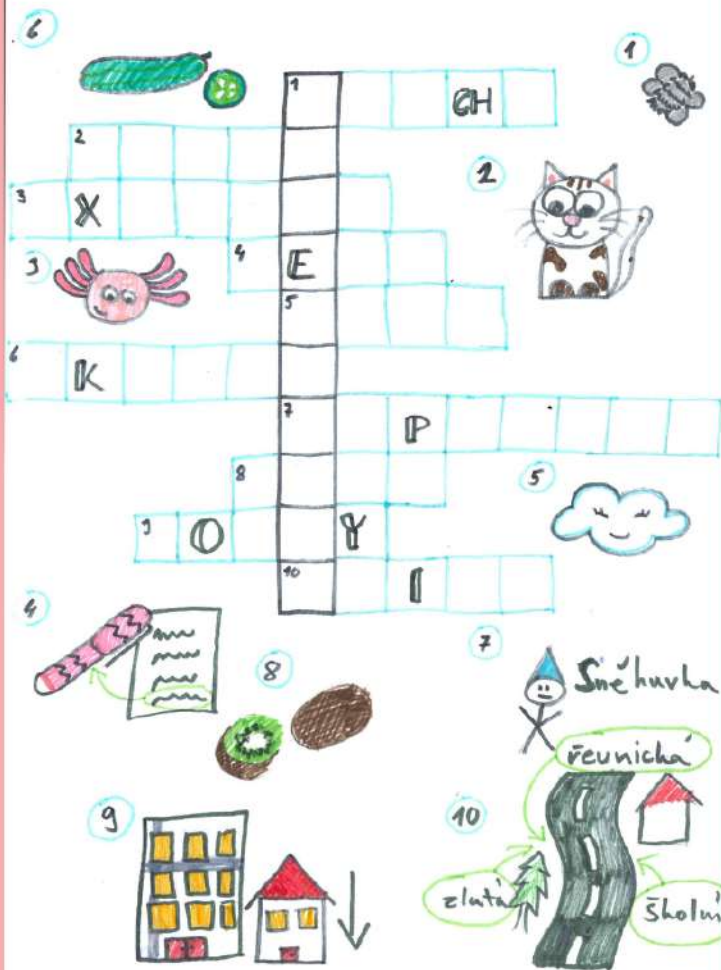
Pichlavá
rostlina

VE ŠKOLE SE UČÍME

VE ŠKOLE SE UČÍME

je národní park.

SPECIAL GUEST STAR

Jacob Sullivan

Sam: Where are you from and what was your primary school like?

Jacob: So, I come from Cardiff. It's the capital city of Wales, a small part of the United Kingdom. And my primary school was a Welsh-language school, so all of my education was done in the Welsh language, which is kind of crazy, actually. It's a pretty hard language. It was a nice school, though.

Sam: If you were to describe yourself in three words, what words would you use?

Jacob: Weird. Energetic. Well... I should have thought more about this. Weird, energetic, and I try my best to be friendly.

Sam: What do you like doing in your free time?

Jacob: There are a lot of things I enjoy, but I'd say the big two for me — which probably helps with making friends with students — are films and video games. I love the cinema, and I play a lot of video games.

Sam: Nice. What do you find most interesting about the Czech Republic?

Jacob: Okay, so I first visited the Czech Republic in 2015, actually, so 10 years ago, with a friend of mine and thought it was really cool. I came back in 2019 for a concert in Prague and I really enjoyed it. And then in 2020, I worked at a summer camp near Brno and I really enjoyed it. And with COVID happening, I thought, oh, this place seems cool. I had some friends in Prague; they helped get me some work there, and then I found myself teaching in Řevnice.

Sam: Okay, that is a nice story. Why did you decide to become an English teacher? ✨

Jacob: It has been about 8 years since I started teaching. I started teaching in 2017, and honestly, I think I was just a bit bored. I was working in food shops in Scotland, in the UK, and I just wanted to change things. I knew some people that had done teaching abroad, and they inspired me. And I did not want that much pressure moving very far away, so I started in France, and then I worked in lots of places around Europe before I came to the Czech Republic.

Sam: How long have you been teaching in Řevnice?

Jacob: It's been four years now. I started in 2021, but already a year before that, I had been giving private English lessons in the area, and it was one of the mums that put me in contact with the school — and that's how I got here.

Sam: And what was the funniest moment that happened during one of your classes?

Jacob: Way too many to think of here, but I was thinking about this before — if I could pick one, I'd probably say it was when I was working in Romania. I had this really, really good class and we were doing an exercise we call an "egg drop." So you've just got an egg, and you've got to find materials that will protect the egg when you drop it from the window. The goal was to make armour for the egg. And I had this one group of boys that was so confident they were sure they'd nailed the challenge, and they got other people to believe in it. And so when it was time to drop their egg, everyone was like, "Yeah, easy, easy, easy!" And the egg just suddenly exploded on the floor. It was great.

Sam: What do you think is the hardest part of English to teach?

Jacob: The tenses that the older students are practising get really hard, because you learn your basic verbs — the slovesos — and then suddenly you're like, "Oh yes, but if you're talking in the past you have to change them." Like, what? And if you're talking in the future, you change them in a different way. That's never easy, even for a native speaker.

Sam: Is there any fun fact about you that you would like to share with us?

Jacob: I'm a very boring, boring person. I guess probably just the number of countries I've been to. Last I checked — I need to count it again — I think I'm now up to about 25 or 26 countries. So I've been around a good amount of Europe, Southeast Asia, and went to the USA. So I do like to travel.

Sam: But I have one more question that I just came up with. How many friends have you made in the last 10 years in Czechia?

Jacob: Do you mean Czech people, or could it be other people living in Czechia?

Sam: Czech people.

Jacob: Okay, so I've been living in Czechia for five years — and I would say I've got a lot of friends here. Czech people — I know a few. So, I mean, I've got a girlfriend and she's Czech. She's from Ustí nad Labem. And then through her, I know her friends and family. But I've met a good few people, and I've been very fortunate to go to some of their hometowns. I've gone to some small places in the Czech Republic. Yeah, well, there's also the thing with names — in your country you always seem to give people the same names. I know like 5 Eliškas, about 3 Maruškas, 7 guys named Jirka, and a couple of Matějs. :D :D But yeah, it's been really cool to meet different Czech people. Some of them at first I wouldn't think were Czech — their English is so good. They speak so well. And then they say, "Oh, my name is Jirka." I'm like, oh, what?

Sam: I think we are done. Thank you for the conversation!

Jacob: Oh, my pleasure, man!

Otázky na první dobrou pro učitele přírodopisu

Otázky na první dobrou jsme v tomto vydání nasázeli učitelům přírodopisu. Někdy vykvetlybleskově, jindy chvíličky zrály, ale ze všech vyrostly krásné a zdravé odpovědi, které stojí za to sklidit a vychutnat si!

1. Kočky nebo psi? 2. Živá nebo neživá příroda? 3. Umět změnit barvu nebo tvar? 4. Létat jako pták nebo plavat jako delfín? 5. Růst do výšky nebo sílit v kořenech? 6. Vidět ve tmě nebo dýchat pod vodou? 7. Zářit barvami jako papoušek ara nebo být nenápadná jako polární liška? 8. Kost a kůže nebo krev a mlíko? 9. Zlatá rybka nebo ohnivý Fénix? 10. Plíce nebo žábry?

**Zuzana
Marková**

**Gabriela
Galbavá**

**Lucie
Kneidlová**

**Anna
Kohoutová**

psi	obojí	obojí	obojí
živá	živá	živá	živá
barvu	barvu	barvu	barvu
plavat	plavat	létat	plavat
sílit v kořenech	růst do výšky	růst do výšky	sílit v kořenech
obě	dýchat pod vodou	vidět ve tmě	dýchat pod vodou
záleží	nenápadná	nenápadná	nenápadná
něco mezi	kost a kůže	krev a mlíko	krev a mlíko
Fénix	zlatá rybka	Fénix	zlatá rybka
obě	plíce	plíce	plíce

Bleskové otázky jsou pro mozek skvělý trénink. Nutí nás reagovat rychle, zapojit intuici i logické myšlení a posilují naši schopnost rozhodovat se. Rozvíjejí také slovní zásobu a učí nás hledat souvislosti. Navíc, je velká legrace si na chvíli vyměnit role a učitelům. Čili místo odpovídání na otázky - otázky klást.

Adéla Votavová, 8.D

Pavína Rolníková, 9.B

PELE MELE

Pele mele je francouzský výraz, který znamená "na přeskáčku", "páté přes deváté", "směsice bez ladu a skladu" nebo "všehochuť."

Co se stane když řeknete třídě po skončení šesté hodiny "vyložte židle" a jdete si do kabinetu odnést hrnek od čaje.

Nápad na bláznivý den "sportovní dresy", který proběhl v říjnu, vznikl ještě vloni, když holka přijatá na konzervatoř propálila, že je mimo jiné spartan.

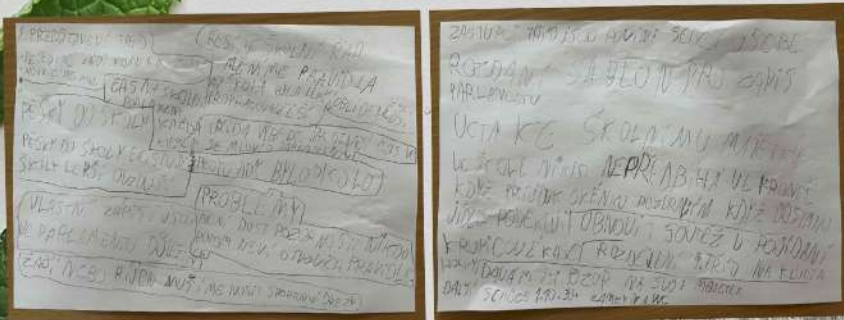
Proč je důležité vědět, co jsou to zvrtná slovesa... Učitel XPal: "dnes nepíšeme ten test". Žák CS: "To jsem si ulevil"!

A jak by se vám líbil bláznivý Cartoon Style Day?

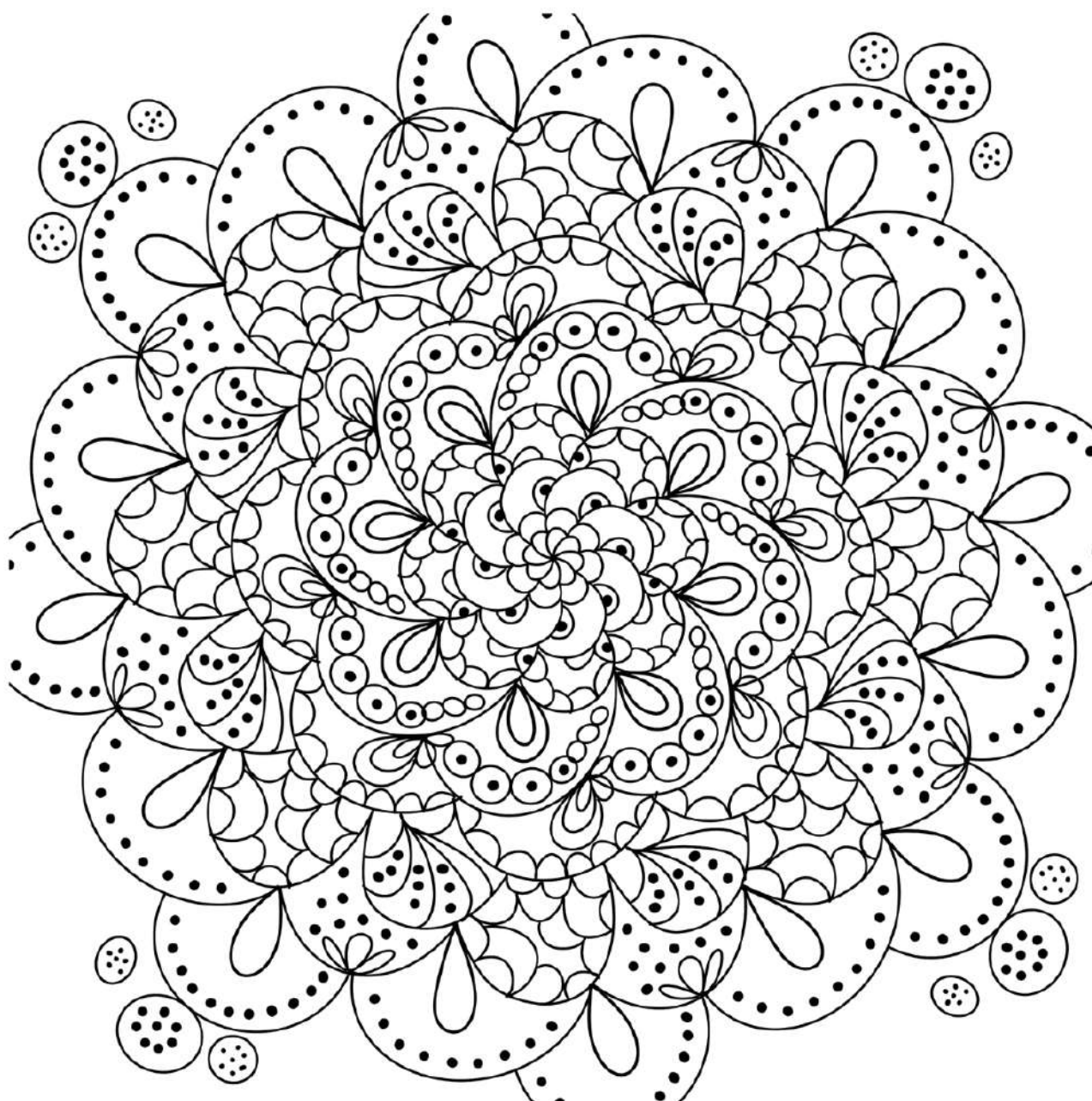

Zápis z parlamentu, který jsme si netroufli poslat do tříd, ale který je tak fotogenický, že jsme si jej nechtěli nechat pro sebe.

Relaxing Mandala

Anti-stress Coloring Page

TIRÁŽ:

Školní Časopisec – čtení nejen na přestávku. Vydavatel: ZŠ Řevnice, vydání 4/2025.
Šéfredaktor: Mgr. Xénia Paličková Křížová, redakční tým: kolektiv redakčního kroužku ZŠ
Řevnice. Spolupracovníci: zaměstnanci ZŠ Řevnice. Obrázek na titulní straně: Valerie Dekastello.
Kontakt: palickova@zsrevnice.cz.